

Sempatinin Gelişimi

(Reşat ÖNDER)

Bu heyecan çeşidi insanda doğuştan vardır. Ancak çocukta anlayışlı ve şuurlu bir sempati duygusunun geliştirilmesi önemli eğitim problemlerinden biridir.¹ Ailede ana-babanın, çevrede büyüklerin ve okulda öğretmenlerin sempatik tavır ve davranışlarıyla olumlu yönde gelişir ve zenginleşir.

Sempati, duyarlıklı bir canlının bu duygularını başkalarıyla paylaşması ve ortaklaşmasıdır. Sempati, ana-baba sevgisi, iyilik ve vazife sevgileri gibi en yüksek şekillerde kendisini gösterir. Duygular arasında genişliği ve tenevvürü (aydınlanma) ile en çok insan hayatına müessir olan (tesir eden) bir duygudur. Din şuuru ile karıştığı zaman ilahi aşk şeklinde en yüksek derecesine ulaşır. Sempati duygusu, din duygusuna çok yakın ve benzer bir duygudur. Bu sebeptendir ki, din duygusunun ilk ifade şekillerinden biri olarak gösterilmektedir. Çocuk daha bir kaç aylıkken bir takım sesler çıkararak ana-babasına gülümser. Bu sevginin daha sonraları alanı genişleyerek hayvan sevgisi, çiçek sevgisi, tabiat sevgisi, arkadaş sevgisi şekillerini alır. Merhamet ve şefkat, yakınlarına yardım, kötülükleri önlemek gibi duygular sempati ve sevgi duygularının tabii sonuçlarıdır.²

¹ TÜTÜNCÜ, a.g.m., D.E.Ü.İ.F.D., c.IV, s.273.

² PAZARLI, a.g.e., s.81.